

Tøkk til Janus

Undir heitinum »Songbók Føroya Fólks« skrivar Johan Samuelson sera beinraki. Eg endurgevi: »tí tað er eingin loyna, at nógva tað mesta, ið sent verður í útvarpinum, er útlendskur tónleikur og poppur av einum hvørjum slag, og tað er næstan líkamikið, hvør ið skipar fyri, alt virkar meir ella minni sum talan er um ein hissiní plátuvendara« steðgur.

Hetta taki eg fult undir við og kann leggja afturat, hvi ikki lesa okkara heimliga skaldsøgur, heldur enn at leita upp týddar úr øðrum málum.

Men sendingina hjá Janus Mohr vil eg av fullum huga styðja, og takka Janusi fyri, at hann sýnir slíkan áhuga fyri føroysku sang, at Songbók Føroya Fólks virkar afturhaldandi á føroyska ungdómin, tað er møgult, og her kann ein spyrja, hvi kemur tað unga skaldið ikki meira til sín rætt í

Songbók Føroya Fólks, ella hvi verður ikki meira sungið av føroyingum av nýggjari yrkingum?

Tað hevði verið áhugavert at fingið nógva meira at vita um hetta. Her er tað neyv-an Janus Mohr, ið hevur feilin, men heldur vantandi útgávur av føroyskum sang, og ikki minst hvat songstjórar okkara taka við.

Latum okkum fáa meira av føroyskum sangi bæði í Útvarp Føroya og í Sjóntvarp Føroya. Latum okkum taka væl móti øllum rótføroyskum tilfari, móðurmáli okkara til frama, og á tann hátt troðka tað útlendska burtur, tí tað ber væl til at snara lurtið á norska, danska, enska ella okkurt annað útvarp, har er einki, ið forðar.

Við tøkk fyri upptøku!

Magnus Høgeni

Janus Mohr og Útvarpið

Av og á hevur í Sosialinum verið »ummæli«, har Johan Samuelson metir um tað, ið vit fáa frá útvarpi og sjónvarpi. Sum oftast havi eg verið heilt samdur við hesi metan og funnið tað bæði beinrakið og áhugavert, sum J.S. hevur skrivað.

Men seinasta leygardag bar ikki til. Hetta er sjálvandi tí, at vit, sum taka imót tí, sum sent verður, eru so ólik í mangar mátar. Eg skal siga alt fyri eitt, at eg meti hesa sending hjá Janusi Mohr, Sunnudag kl. 13.40 sum eitt tað besta vit fáa frá útvarpinum, og júst, sum hon hevur verið. Tað er

nokk ikki bara »Føroya Fólks«, ið Janus hevur brúkt. Hann hevur sent frá øllum Norðurlondum, so tað hevur ikki týskt mær einstáttað. At stóri partur er okkara, er helst tað rætta. At Janus nevni J. Dahl og Jóannes Paturson við hvørt, er einki at siga til, og at ungdomar her ikki skulu kennast við teir, tað er at undirmeta ungdom okkara.

Men hetta at »shina« upp, er tað nakað tað sama sum mikukvøldsendingin, har ofta tað dapra og tyngsta verður lisið (ov skjótt), so stóður eina løtu og (fyri

at nýta málisku frá útvarpslestri) tú rýkur úr sessi av tónleiki, ið kanska hóskar til kappróður, men als ikki til tað, ið lisið varð. Er hetta shining — so lat vera.

Men okkurt er, sum treingir til at broytast, meir enn so. Hvat við tjóðsanginginum, sum vit hava hoyrt hvørt leygarkvøld við einum donskum orkestri, kanska 1000 ferðir. Vit hava bæði kór og tónleikarar, sum kundu givið meir.

Til sjónvarpið bara eitt, — hvar er sensururin???

Jóhs. Olsen

Vágbingar mótmæla rávøru-býtinum

Arbeidskvinnufelagið Fjallbrúður í Vági hevur sent Føroya Løgtingi og landsstýri soljóðandi mótmæli:

Undirritaða felag vil við hesum skrivi harðliga mótmæla tí rávørubýti, ið landsstýrið ætlar at seta í verk.

Vit í sunnaru helvt av Suðuroy hava eittans stórt arbeiðsplass hvar 150 fólk hava sitt dagliga arbeiði, so við teim 6000 tonsom av rávøru, sum er tillutað Polarfrøst, sæst beinavegin, at her kemur at mangla nógvi.

Seinasta ár fekk Polarfrøst umleið 8000 tons og tá var eingin ársinntøka hjá limum okkara omanfyri kr. 100.000,-.

Sostatt mugu vit rokna við at eingin av limum okkara, sum arbeiðir á Polarfrøst, fær meiri enn kr. 75.000,- í ársinntøka fyri 1990. Vit mugu sostatt ása, at landsstýrið við sínum rávørubýti hevur minkað um inntøka hjá limum okkara við 25% fyri 1990.

Hetta er ikki serliga hugaligt at vita sær nú árið júst av byrjað, og fremur væl ikki arbeiðshugin.

Var tað nakar, ið nevndi rávørubýti fyri bygdamening, ella menning av útjadrarækjunum?

Kanska landsstýrissamgongan, áðrenn tingið fer til hús í vár, samtykkir at fremja eina kvøting av almennum stovrum, soleiðis at vit her suðuri fáa okkara rimuliga kvøtu av hesum samfelagsins ágøða.

Við heilsan
Arbeidskvinnufelagið
Fjallbrúður

Óndsinnaður pástandur móti FK

Í Sosialinum tann 15. februar 1990 setur dulnevndur lesari eitt so álvarsligt spurnartekin við starvssetanirnar í Føroya Keyppssamtøku, at brævið krever aftursvar.

Brævskrivarin leggur beinleiðis FK undir at úthýsa føroyskum starvsfólki og heldur innflyta hesi.

Tá søkt verður eftir leiðarum ella øðrum starvsfólki, heldur lýst í føroyskum bløðum. Av teimum gott og væl 110 starvsfólkunum, ið starvast í FK, eru gott og væl 100 føroyingar, men danir, islendingar og grønlandingar, ið eru búsetandi

í Føroyum, skulu hava líka rætt at søkja og fáa stov, hitt er diskriminación.

Tað hevur verið sera trupult at fáa føroyingar við hollari handilsligari útbúgving og handilsligum royndum at søkja leiðarastarv í FK, kortini er vat at nevna at fyrstioðumaðurin og triggir deildarleiðarar eru føroyingar, meðan hinir triggir eru danir við neyvum tilknýti til Føroyar.

At siga at FK innflytir starvsfólk tí vit ikki vilja hava føroyingar í arbeiði, er ein óndsinnaður pástandur, ið bert kann tæna einum endamáli, at sáa misalit og ónøgd ímillum viðskiftafólk og limir, og tað tænar ongum endamáli.

Føroya Keyppssamtøka,
tann 16. februar 1990

Sigrid Dalsgaard,
formaður

Klædna- umvælingar

Upplegging av buks-
um, niðurdæilum o.s.
verður skjótt og væl
úr hondum greitt.

Opíð er:

Mánad.-friggjád. kl.
11-12 og 13-15.
Leygard. kl. 10-12.

Skræddaratænastan
á Kirkjuvegi 2 - Havn

Støðan í Vágum hættislig

Okkara lögmaður hevur verið ein fastur táttur í sjónvarpstíðindum seinasta árið.

Nú fleiri ferðir upp í slag er hann av sjónvarpsfólkum blivin spurður um tað arbeiðsloysi, sum rættuliga er farið at gera um seg runt landið. Tað má vera hugstoytt hjá teimum mongu, ið hava mist arbeiðið at hoyra lögmann, tá hesin ferð eftir ferð beinleiðis noktar fyri, at nakað arbeiðsloysi er!

Tað ljóðar kanska væl, tá lögmaður sigur, at prinsipielt gongur hann heldur inn fyri at seta tiltøk í verk, sum gera, at tað ikki er neyðugt við nokrum stuðli, men hetta hjálpir so vælsignað lítið, tá ið lögmaður og samgongan gera júst tað ovugta.

Síðani sitandi samgonga tók við hevur virksemið í Vágum verið alamt minkandi, og úttan at taka munnin ov fullan kann ein siga, at støðan hjá virkum og arbeiðsfólki her vesturi er sera hættislig.

Vit kunnu byrja við lastbílaleigaranum. Teir eru komnir hartil, at einasti møguleiki er at selja, men hvør skal keypa, og hevði tað ikki verið rimuligt at byrjað var at arbeiða uppá vegastrekið frá Fútakletti til tunnilmunnan á undirsjóvar-tunnlinum. 40 mill. kr. eru jú tókar, og hevði hetta arbeiði kunnað givið teimum, ið eiga lastbílarnar og gravmaskinur eitt skotbrá, samtundis sum landið hevði fingið nógva av hesum peningi aftur í skatti. Hvar er logikkurin, harra lögmaður, tá tú og samgongumenn tinir ætla at binda hesar 40 mill. kr. til 1992, tá tær skulu nýtast til valagn, ella er tað ein liður í semjuni flokkarnar millum, at eingin lastbílur ella gravkúgv skal vera eftir í Vágum í 1992, so alt arbeiði skal gerast frá Streymoyinni av, eg spyrji bara. Fyri vágað fólk er fávitskan hjá okkara lögmanni himmalrópandi, tí meðan hann bæði í sjónvarpi og útvarpi noktar at

siggja veruleikan í eyguni, so stendur tað sum sagt um húsbrot hjá bæði virkum og harvið eisini arbeiðsfólki í Vágum. A verkstaðnum hjá J.K. Joensen, sum í ártíggjur hevur spesialiserað til alt innan fiskivinnu so sum trol, linu og snelludrift við øllum nútímans tøkni, har er arbeiðsfólkið farið niður í hálva tíð at arbeiða, Sørvágs Træsmiðja hevur verið afturlatin í fleiri vikur. At ringa veðrið ikki ger støðuna betri við óstöðugum arbeiði á flaka-virkjunum er eyðsýnt. Ímeðan situr lögmaður í sjónvarpsrútinum og greiðir Føroya fólk frá, at einki stórvægis arbeiðsloysi er.

Hvi hann soleiðis við vilja roynir at reingja veruleikan um ta støðugt hækandi arbeiðsloysi er ikki gott at vita. Eitt kunnu vit vera samd um, at tað syndrið av áliti til stjórnarleiðara okkara, sum eður var, nú er fokið.

Frank Davidsen